

**Kúria
ítélete**

Az ügy száma: Bfv.III.886/2019/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Molnár Ferencné dr., előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. február 28.

Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Sárvári Járásbíróság, 1.B.338/2013/98-I., ítélet, tárgyalás,
2016. január 14.

Másodfok: Szombathelyi Törvényszék, 6.Bf.84/2016/38., ítélet, tárgyalás,
2018. február 20.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Sárvári Járásbíróság 1.B.338/2013/98-I. számú és a Szombathelyi Törvényszék 6.Bf.84/2016/38. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatja annyiban, hogy

Az I. rendű terheltet az ellene 1 rendbeli csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont és (4) bekezdés b) pont, 4. tényállási pont] miatt emelt vád alól felmenti;

a 2. számú magánfél javára megítélt 1.445.475 (egymillió-négyszáznegyvenötezer-négyszázhetvenöt) forint kár és annak törvényes kamatai egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezésből az I. rendű terheltet mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Sárvári Járásbíróság a 2016. január 14. napján kelt 1.B.338/2013/98-I. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki csalás büntettségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont és (5) bekezdés b) pont, 7. tényállási pont], 7 rendbeli csalás büntettségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont és (4) bekezdés b) pont, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8. tényállási pont] és csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, 9. tényállási pont]. Ezért az I. rendű terheltet 3 év 8 hónap szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és az I. rendű terhelt a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az I. rendű terhelt esetében elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.B.80.078/2006/51. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását. A pénzbüntetés 1 napi tétel összegét 1.000 forintban állapította meg, így mindösszesen 200.000 forint pénzbüntetést szabott ki, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, az I. rendű terhelt előzetes fogvatartásának beszámításáról, a bűnügyi költség viseléséről, a magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését pedig egyéb törvényes útra utasította.
- [2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. február 20. napján jogerős 6.Bf.84/2016/38. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; megállapította, hogy az I. rendű terhelt a terhére rótt cselekményeket társtettesként követte el, mellőzte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.B.80.078/2006/51. számú ítéletével kiszabott 10 hónap szabadságvesztés utólagos végrehajtására vonatkozó rendelkezést. Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltet egyetemlegesen kötelezte az 1. számú magánfél javára 1.336.501 forint és kamatai, a 2. számú magánfél javára (4. tényállási pont) 1.445.475 forint és törvényes kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan a 2. számú magánfél. polgári jogi igénye érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] Az eljáró bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az I. rendű terhelt B, C, E kategóriára érvényes vezetői engedéllyel rendelkezett, kamionsofőrként dolgozott. Az I. rendű és II. rendű terhelt egy bt.-től bérbe vett nyergesvontatóval, és 375.000 forintért egy kft.-től megvásárolt pótkocsival az általuk 2010. november 9. napján létrehozott 1. számú kft. nevében fuvarozási tevékenységet végeztek.
- Az indítvány által kifogásolt 4. tényállási pont szerint a II. rendű terhelt 2010. november 30. napján felvette a kapcsolatot a 2. számú magánféllel, majd fuvarmegbízási szerződést kötött a 2. számú kft. tulajdonát képező ömlesztett kukorica, 2010. december 2. napján pedig ömlesztett búza elszállítására. A magyarországi felrakás után a célállomás mindkét esetben egy külföldi ország. A szerződés alapján az ömlesztett kukoricát a kamionra és a hozzá kapcsolt pótkocsiból álló járműszerelvényre 2010. december 1. napján felpakolták, azonban azt a szerződésben foglalt határidőig, a megállapodás szerinti telephelyre a terheltek nem szállították le, azzal az 1. számú magyarországi városba távoztak, a gépjárművet az I. rendű terhelt vezette, utasként a II. rendű terhelt is vele volt. A 25.025 kg ömlesztett búzát ugyanezen kamionra és a hozzákapcsolt járműszerelvényre 2010. december 3. napján pakolták fel, azonban azt a szerződésben foglalt határidőig a megállapodás szerinti telephelyre nem szállították le, azzal az 1. számú magyarországi városba távoztak, a gépjárművet az I. rendű terhelt vezette, utasként a II. rendű terhelt is vele volt.
- A terheltek az így megszerzett kukoricát és búzát a III. rendű terheltnak értékesítették az 1. számú magyarországi városban a felrakás napján, aki 1-1.000.000 forintot fizetett az I. rendű és II. rendű terhelteknek. A III. rendű terhelt az általa vagyoni haszon végett megszerzett kukoricát és búzát ismeretlen helyre, továbbértékesítette. Az ömlesztett kukorica 25.020 kg volt, melynek értéke 1.175.940 forint, az ömlesztett búza 32.820 kg volt, melynek értéke 1.739.460 forint, az okozott kár

2.915.400 forint, melyből a III. rendű terhelt az eljárás során 1.469.925 forintot megtérített.

A 9. tényállási pont szerint az I. rendű terhelt és a II. rendű terhelt 2011. május 2. napján, az 1. számú tanú tulajdonban lévő 3. számú kft. - amely tömegnövelő testépítéshez szükséges étrendkiegészítő szerek adásvételével foglalkozik - nevének, adatainak felhasználásával alkuszi megbízást kötöttek a 4. számú kft.-vel - a céget azzal megtévesztve, hogy a 3. számú kft. nevében eljárhatnak -, aminek kapcsán a 4. számú kft. biztosítási számlát állított ki 2011. május 3. napján a 3. számú kft. sértettnek, így a sértettet 12.227 forint meg nem térült kár érte.

A terhelték a tényállás 1. és 9. pontja között részletezett vagyon elleni bűncselekményeiket rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el, ennek során az I. rendű és II. rendű terhelt által okozott kár összesen 25.804.600 forint volt, melyből 14.336.624 forint térült meg.

II.

[4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját, és a 649. § (2) bekezdés d) pontját megjelölve - az I. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése érdekében. Indokai szerint az I. rendű terhelt esetében az elsőfokú ítéleti tényállás 4. pontja elkövetési magatartást és célzatot, a 9. pontja pedig célzatot nem állapított meg. E tényállási pontokat a másodfokú bíróság sem egészítette ki e tényállási elemekkel, ezért álláspontja szerint e tényállási pontok vonatkozásában az I. rendű terhelttel szemben felmentő rendelkezést kellett volna hozni. Ugyanezen okból a védő megvalósulni látja a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést is, mivel az eljáró bíróság a rendelkező részben e két tényállási pont vonatkozásában úgy állapította meg az I. rendű terhelt bűnösségét, hogy az az indokolás szerinti tényállásból nem következik. Kifogásolta továbbá, hogy a 2015. március 3-án megtartott tárgyalás egy részét olyan személy - a III. rendű terhelt - távollétében tartották meg, akinek jelenléte a törvény értelmében kötelező volt; és bár ezen eljárási szabálysértés a III. rendű terhelnél merült fel, azonban az az I. rendű terheltre nézve is lényeges kihatással volt, ezért a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[5] A Legfőbb Ügyészség BF.1016/2019/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint az ítélet 4. és 9. tényállási pontja maradéktalanul tartalmazza azon tényeket, amelyekre az eljáró bíróság az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítását, valamint cselekményének minősítését alapozta. Hivatkozott arra, hogy a terhelték társtettesekként cselekedtek, a társtetteseknek nem kell valamennyi törvényi tényállási elemet külön-külön megvalósítani, a 4. tényállási pont esetében az I. rendű terhelt a kár okozásában közreműködött, ezáltal törvényi tényállási elemet valósított meg. Az ügyész szerint téves a célzat hiányára történő hivatkozás is, mivel a jogtalan haszonszerzés célzata az egyes tényállási pontokban rögzített tények alapján egyértelmű. Utalt arra is, hogy a feltétlen hatályon kívül helyezést megvalósító eljárási szabálysértésre való hivatkozás nem foghat helyt, mivel e vonatkozásban írtak helytállóságuk esetén anyagi jogi törvénysértésként lennének értelmezhetők, nem pedig a rendelkező rész és az indokolás ellentéte szerinti eljárási szabálysértésként. A III. rendű terhelttel kapcsolatban kifogásolt eljárási szabálysértés kapcsán az ügyész kifejtette, hogy erre nézve az I. rendű terhelt vonatkozásában felülvizsgálat nem alapítható. Mindezekre tekintettel a megtámadott határozat I. rendű terhelt tekintetében való hatályban tartását indítványozta.

[6] A Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében az I. rendű terhelt védője kifejtette, hogy az irányadó tényállás az I. rendű terhelt esetében a kifogásolt tényállási pontoknál nem tartalmazza azt, hogy tudomással bírt volna a II. rendű terhelt megtévesztő szándékáról, a tényállásban rögzített haszon megállapítása pedig a célzat esetében önmagában nem elegendő.

III.

- [7] A felülvizsgálati indítvány a következők szerint alapos.
- [8] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-c) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [9] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések, így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [10] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.
- [11] Tévedett az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett csalás büntetvényében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] a 4. tényállási pont esetében megállapította.
- [12] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.
- [13] A Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg.
- [14] A csalás elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés és a tévedésben tartás. Tévedésbe ejtés az az elkövetési magatartás, amikor a tévedést a tettes aktív, erre irányuló tevékenysége idézi elő, amikor tehát a sértett felismerné az érdekeinek megfelelő cselekvési irányt, ha ebben őt a tettes tevékenysége nem akadályozná meg. A tévedésben tartás esetében a tévedés a tettesen kívülálló okból keletkezett, de azt a tettes felismerte, és azt felhasználva okoz kárt. A tévedésbe ejtésnek nem kell valamilyen ravasz fondorlatból állnia, elég, ha az adott helyzetben, az adott sértett megtévesztésére alkalmas. A törvényi tényállás akkor teljes, ha az eredmény bekövetkezik, és emellett szükséges az okozati összefüggés a tévedésbe ejtés és a kár között.
- [15] Az eljáró bíróság az 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. tényállási pontok esetében a tényállásban egyértelműen rögzítette:
- „a terhelték - így köztük az I. rendű terhelt - a szerződéskötéssel a sértettet tévedésbe ejtették, mert már eleve nem állt szándékukban a szállítás, céljuk a szállítmány megszerzése volt; majd az így megszerzett terményt értékesítették.”.
- [16] Ezzel szemben - amint arra az indítvány helytállóan rámutatott - a bíróság a 4. tényállási pontban a sértett tévedésbe ejtésére, tévedésben tartására utaló elkövetési magatartást nem rögzített, csupán azt, hogy:
- a kamionra felpakolt ömlesztett kukoricát, illetve búzát a szerződésben foglalt határidőig, a megállapodás szerinti telephelyre nem szállították le,
 - azzal egy magyarországi városba távoztak, ahol azt a III. rendű terheltnek értékesítették.
- [17] E tényekből az elkövetési magatartás (megtévesztés) leírása hiányzik, ennek hiányában pedig a csalás megvalósulásához szükséges okozati összefüggés sem állapítható meg, amely a kár bekövetkezéséhez vezetne.
- [18] Az eljáró bíróság anyagi jogszabályt sértett, amikor e tények alapján az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét társtettesként elkövetett csalás büntetvényében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] a 4. tényállási pont esetében megállapította.
- [19] Ezért a Kúria az I. rendű terheltet az ellene 1 rendbeli csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont és (4) bekezdés b) pont, 4. tényállási pont] miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette.
- [20] Nem sértett azonban törvényt az eljáró bíróság, amikor a 9. tényállási pont esetében az I. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett csalás vétségében megállapította [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont].

- [21] Az irányadó tényállás - az indítványban foglaltakkal ellentétben - egyértelműen rögzíti:
- az I. rendű és a II. rendű terhelt az 1. számú tanú, és a 3. számú kft. nevének és adatainak felhasználásával kötött alkuszi megbízási szerződést a 4. számú kft.-vel;
 - a céget megtevesztették azzal, hogy a kft. nevében eljárhatnak;
 - aminek hatására a 4. számú kft. biztosítási számlát állított ki, és ily módon a terheltek 12.727 forint összeghez jutottak.
- [22] E tényekből kitűnően a terheltek a sértettet megtevesztették azzal, hogy a 3. számú kft. képviselőjeként, az 1. számú tanú nevének és adatainak felhasználásával kötöttek szerződést; és ezáltal a sértettet olyan vagyoni kihatású rendelkezésre kényszerítették, amelynek révén a sértett helyett a biztosítási díj összegéhez ők maguk jutottak hozzá.
- [23] A 9. tényállási pont tehát hiánytalanul tartalmazza a sértett tévedésbe ejtésére, s azzal okozati összefüggésben bekövetkezett kár meglétére vonatkozó tényeket, amint a jogtalan haszonszerzési célzatot is.
- [24] A Kúria a jogtalan haszonszerzési célzat kapcsán rámutat a következőkre.
- [25] Célja valójában minden szándékos bűncselekménynek van, ha pedig ezt a törvény külön értékeli, akkor az a célzat. Ez egyben azt is mutatja, hogy a célzat mindig túlmutat a szándékon, több mint a szándék. Ennek kifejezője, hogy a célzatos bűncselekmény kizárólag egyenes szándékkal követhető el. Vagyis az ilyen bűncselekményt megvalósító szándéka, tudattartalma feltétlenül a törvényi értékelés szerinti célra irányul, ami nem jelenti azt, hogy a cél elérése, bekövetkezése megtörténik.
- [26] A célzat nem az eredmény megfelelője, vagy előfeltétele. A célzat a törvényi tényállás alanyi, az eredmény pedig a tárgyi oldalának esetleges ismérve.
- [27] A célzat törvényi értékelésének alapja a bűnelkövetői szándék társadalomra veszélyességének konkretizálása. Ehhez képest kétségtelen, hogy amennyiben a célzat önálló törvényi tényállási elem, akkor annak megállapítása is önálló ténybeliség tárgya.
- [28] Kétségtelen, hogy a kár bekövetkezése - haszonszerzési célzat nélkül - nem elégséges a csalás megállapításához. A haszon és a kár a csalás törvényi tényálláson belül ugyanazon vagyoni kockázat két oldalát jelenti; egyfelől a sértett, másfelől a tettes oldaláról szemlélve, annak vagyoni jelentőségét. A haszon jogtalansága célzat, a bűncselekmény alanyi oldalán jelentkező tényállási elem.
- [29] Jelen esetben az irányadó tényállás szerint egyértelmű, hogy a terheltek - így az I. rendű terhelt is - tisztában volt azzal, hogy az 1. számú tanú, illetve a 3. számú kft. nevében eljárni, nevét, adatait felhasználni nem jogosultak, így ezáltal a 4. számú kft.-t megtevesztve olyan előnyhöz, haszonhoz jutnak, amely számukra nyilvánvalóan nem járna, ezáltal jogtalan, és egyben a sértett oldalán kár bekövetkeztéhez is vezet.
- [30] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja lehetővé teszi a felülvizsgálatot, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.
- [31] A büntetés (illetve az intézkedés) törvényessége esetében a felülvizsgálat oka a Btk. - adott büntetés kiszabása (intézkedés alkalmazása) anyagi jogi alapjára, valamint a nemére, mértékére vonatkozó - mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megszegése.
- [32] Konkrét ügyben a büntetés (intézkedés) anyagi jogi alapja
- részint a helyes minősítést meghatározó,
 - részint az adott büntetés kiszabására (intézkedés alkalmazására), valamint nemére, mértékére vonatkozó anyagi jogi rendelkezés.
- [33] A minősítés azonban nem önmagában oka a felülvizsgálatnak. Kizárólag minősítésre vonatkozó kifogás esetében felülvizsgálatnak nincs helye. Felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a minősítés mellett egyben a kiszabott büntetés is sérelmezett. Ha pedig törvénysértő a minősítés, akkor vizsgálandó, hogy helyes minősítés esetében mennyiben helytálló a kiszabott büntetés.
- [34] Az I. rendű terhelt terhén maradt bűncselekmények közül a legsúlyosabb bűncselekmény 2 évtől 8

évig terjedő szabadságvesztéssel, a 6 rendbeli csalás büntette esetében 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett; a halmazati szabályokra is figyelemmel a kiszabható büntetés középértéke 7 év.

- [35] Az I. rendű terhelttel szemben halmazati büntetésül kiszabott 3 év 8 hónap szabadságvesztés a terhelt javára jelentősen eltér a középértéktől, a pénzbüntetés, a járművezetéstől eltiltás és a közügyektől eltiltás alkalmazása törvényes, így a bűnösségi kör szűkülése ellenére a Kúria a kiszabott büntetés megváltoztatására nem látott törvényes alapot.
- [36] Az indítvány a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára és a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással is kifogásolta az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását a már felidézett tényállási pontok esetében.
- [37] E kifogás - amint arra a legfőbb ügyész indítványában utalt - helytállósága esetén anyagi jogi törvénysértésként lenne értelmezhető, nem pedig a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti - az ítélet rendelkező része és az indokolás ellentétéként - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést valósítana meg.
- [38] Az indítványnak a III. rendű terhelt jelenlétével összefüggő feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésre történő hivatkozása az I. rendű terheltet érintő felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható.
- [39] A Be. felülvizsgálatra jogosultak körét meghatározó 651. §-ának valamint a felülvizsgálat terjedelmét megszabó Be. 659. § (5) és (6) bekezdésének egybevetéséből következik, hogy a felülvizsgálat - erre alapot adó ok estében is - csak arra a terheltre nézve folytatható le, akinek javára vagy terhére felülvizsgálati indítványt nyújtottak be (EBH 2013.B.2.). Így ezzel érdemben a Kúria nem is foglalkozott.
- [40] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles - az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (2) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta.
- [41] Az I. rendű terheltet az ellene 1 rendbeli csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont és (4) bekezdés b) pont, 4. tényállási pont] miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette, e cselekménnyel összefüggésben elbírált polgári jogi igény estében az okozott kár és kamatai - terhelttársakkal - egyetemleges megfizetésére kötelezésből az I. rendű terheltet mellőzte; a megtámadott határozat egyéb rendelkezéseit pedig a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

IV.

- [42] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [43] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Molnár Ferencné dr. s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
BÉ